

3. Периодътъ на политическитѣ движения (комиладжийството).

Ще се занимаемъ съ епохалнитѣ фазиси въ политическия развой на българитѣ, които съотвѣтствуватъ и на послѣдвалитѣ ги: духовно свѣстяване, училищно дѣло и черковенъ въпросъ.

Политическия развой на Сливенъ отъ епохалната дата 1830 г. не се ограничава само съ революционната дѣйность на сливенци отъ врѣмето на Х. Димитра, чийто трагиченъ епигонъ даде началото на окончателно организираното ни политическо движение въ форма на *комиладжийство*, но и съ тая на неговитѣ прѣдвѣстници отъ 1830 г. до 1866—1868 г.

Руското консулство въ Сливенъ.

Когато прѣзъ зимата на 1829 г. отива депутация отъ Сливенъ и Котелъ при *Дибича* да го моли да освободи капитанъ Мамарчовъ и да остави тукашното население да си опита силитѣ съ турцитѣ, *Дибичъ* ги заплашилъ съ рускитѣ топове, ако тѣ вдигнатъ въстание. На отговора, че „българитѣ прѣдпочитатъ да бждатъ избити отъ братята си руси, нежели отъ турцитѣ“, *Дибичъ* се съжалилъ и обѣщаль да прати жалбата имъ на императора. Слѣдъ 40 дена идва отговоръ, и цѣлиятъ тоя въпросъ билъ рѣшенъ въ смисълъ, че тия, които се опасяватъ отъ турцитѣ, могатъ да се прѣселятъ въ Русия. Сливенци и котленци видѣли, че другъ изходъ нѣма и въ рѣшението си да се прѣселятъ замолвалъ *Дибича* да изпроси *единъ руски консулъ* за Сливенъ и Котелъ, който да покровителствува тия отъ гражданитѣ, които ще останатъ въ старитѣ си огнища. И дѣйствително, молбата имъ била удовлетворена. Императорътъ назначава свой консулъ за тия два града, въ лицето на именуемия *Вашенко*, който се установилъ въ Сливенъ. Въ тая смисълъ *Сливенъ е първиятъ български градъ и единичкъ въ вжтрѣшността на Полуострова, който е ималъ руски консулъ въ тия ранни години.*

Вашенко е билъ въ Сливенъ още прѣди оттеглянето на рускитѣ войски отъ града. Той нѣмалъ никакви дипломатически мисии, та напраздно търсихме нѣкой неговъ рапортъ въ петербургскитѣ архиви. Цѣлиятъ му консулски щабъ се е състоялъ отъ единъ прѣводчикъ—секретарь, нѣкой си *Павелъ*, арменецъ по народность.

За консулатото въ Сливенъ Селимински нищо не пише. Забѣлжка за него се намира само у *Раковски*, въ *Горския Пятникъ*, и тукъ-тамъ се загатва у нѣкои чужди пжтешественици, които сж пжтували прѣзъ Сливенъ. За него се знае нѣщо и отъ мѣстнитѣ прѣдания.